

5+4+3'TEN MÜLHEM, 4+4+4, YA DA İKİNCİ DÖRDÜN YERİ VE ÖNEMİ

Eğitimin gizli işlevlerinden birisi “tanıdık edinme ve edindirmek” tir. Bu nedenle bizi Türkiye tanımaktadır. İkinci dört kapsamında yatılı olarak Ankara İmam-Hatip Okulu orta kısmından mezunum. Geri kalan üç yılda da Ankara İmam-Hatip Okulu Lise Kısmı ile Zonguldak Mehmet Çelikel Liselerini bitirdim. Üç yıl normal bir öğrenci için iki ayrı gelişmiş liseyi bitirmeye yeterken Üçüncü dördü tartışmalı hale getirmektedir. Okulöncesi eğitime dönelim.

Okulöncesi Eğitim (Anasınıfı) 1, İlköğretim Birinci Kademe(İlkokul 1-2-3 Birinci Basamak, 4-5 İkinci basamak olarak kalmalı) ve İlköğretim İkinci Kademe (orta kısım) dört yıla çıkarılmalıdır. Bu durum çocukların kendilerini keşfetmesi, kişilik gelişimi, meslek edinme ve bireye vaktinde donanımlı hale geldiğini görme fırsatı yaratmaktadır. Yetişmiş neslin yetişecek nesle kültürel değer ve davranışları bir bütünlük içerisinde aktarabilmesi için de dört yıllık süre önemlidir. Bu önem Endüstri Meslek Liseleri ile Mesleki ve Teknik Eğitim veren bütün liselerin orta kısımları için geçerlidir. Bu gerçek ikinci dördün yanına iki dört daha katmayı gerektirmezdi.

Eğitim konusunda kamu kudretini elinde tutan Sayın Bakanımız doğrudan eğitim alanında olmasa bile tanıdığım kadarıyla akademik ve yönetsel davranışları ve anlayışı bakımından rol modeli olabilecek kadar yetkin bir şahsiyettir. Bu ikinci dördün gereği konusunda görüş istediği bürokrat ve akademisyenler buyurun size, “ iki dört daha, yanında da uzaktan eğitim ilaveli” diyerek uzun ve soyut bir takım gerekçelerle sayın Bakanı ikna etmiş olamazlar. Böyle olsaydı, 1960’lı yıllarda benim gibi ikinci dört kapsamında eğitim alan Sayın Başbakanımız önerinin doğrudan Bakanlık ve Hükümet yolu ile Kanun Tasarısı şeklinde ortaya konması direktifini verirlerdi. Diğer iki dört konusunda tereddütleri olmalı ki konu grupta, komisyonlarda ve genel kurulda genişçe tartışılmasını istemektedir.

Toplumun kaynaşması ve çocukların sosyalleşmesi, öğrenme ve öğretme hürriyetinin erken hayata geçmesi, yeni neslin daha sağlıklı ve gürbüz bir şekilde yetişmesi, çocukların sosyal risklerden daha çok korunması için okulöncesi eğitim, özellikle de anasınıfı elzemdir. Biz Türkiye’de Eğitim Planlaması Sorunları ile ilgili olarak 1997 yılında yayınladığımız makalede 6.Planın amir hükümlerine rağmen MEB ile üniversiteler arasında yeterli işbirliğinin sağlanamadığını ve bunun da sorunlara yol açtığını ifade ettik. 1992 İcra Planındaki okulöncesi eğitime sanayileşme ve şehirleşmenin başlanacağı savının doğru olmadığı, doğu ve güneydoğu’ya öncelik verilmesi gerektiğini vurguladık.(Bakınız; Kastamonu Eğitim Dergisi,

Yıl3, Sayı 4, 1997) Bunun ne kadar önemli ve doğru olduğunun anlaşılması yıllar almışken okulöncesi eğitimde yeni sorunlara yol açmayalım. İşte bu konu AK Parti kadar CHP'yi, MHP'yi ve BDP'yi de ilgilendirmektedir.

Sınıf Öğretmeninin aktif yönlendirici olduğu, öğrencinin merkeze alındığı, disiplinin değil motivasyonun ön plana çıktığı, rekabetin canlı tutulduğu, hergün yepyeni dünyaların kurulduğu, çocukların ahlak gelişimlerinin temellerinin atıldığı, sabrın ve idealizmin tohumlarının atıldığı, derslerin ve materyallerin oyunlaştırıldığı sevgi ve ışık yumağı olan ilköğretim 1.Kademe yine 5 yıl olarak kalmalıdır.

Eğitimde otorite meşruiyetini; bilimsel bilgiden, pedagojiden, gerçeklerin keşfi, öğrenilmesi ve öğretilmesinden alır. Bizim görevimiz önermek ve hatırlatmaktan ibarettir.

Hemen herkesin Temel Eğitim 1. Kademe eski ilkokul kısmının 5 yıl olarak kalmasını istediği ortadadır. Hepimiz için anne-babamızdan sonra ilkokul öğretmenimizi sevdiğimiz ve onun bizim kişiliğimizde genelde müspet ve kalıcı izler bıraktığını unutmamalıyız.

Biz şekilcilikten kaçıp öze dönelim derken kulağa hoş gelen **4+4+4** şekilciliğine yelken açmamalıyız.

Böyle bir uygulamaya geçilse bile gönüllü geneli temsil gücü yüksek sınırlı okullarda pilot uygulama yapılmalıdır.

Biz **öğretim basamaklarını** nasıl düzenlersek düzenleyelim. Yeni **Öğretmenlik Sertifika**Programlarına, Yeni Müfredata, Uzman Öğretmenlere, profesyonel ve iddialı yeni kuşak eğitim yöneticilerine ihtiyacımız vardır.

Bu alan kesinlikle politik bir alan değildir. Bu sürecin başlatılmasında politik bir hamle tasarlandığını sanmıyorum. Sayın Başbakan'ın dindar gençlik savı bu konudan bağımsız olarak değerlendirilmelidir. Çünkü; gençliğin modern, dindar, donanımlı, adalet ve demokrasi duygusuna sahip insanlar olarak yetiştirilmesini istemektedir. Bu durum olsa olsa takdir edilmesi, şükran duyulması gereken bir durumdur. Çünkü O ; müşahadelerini, başlangıçta çok çetin geçse de liderlik sürecinin kristalize ettirdiği yöntemleri, değişimin nihai izahını doğru yaparak bu tür önermelerde bulunmaktadır. Sonuçta toplum eğitime neden önem verir? Sorusu akla gelmektedir. Cevap: Kendi içinde doğan bireyleri kendine benzetmek için. Yeni nesiller Sayın Erdoğan'a benzemek için yarışsa, geçmişe, bugüne ve geleceğe ilişkin duygu, düşünce ve projelerini paylaşırsa işte o zaman eğitim seferberliği başlamış olur. Toplum üyeleri liderlerden oluşan, dünyanın tereddütsüz örnek aldığı, rol modeli; ileri Türkiye gerçeği çıkar ortaya.

Halkın yanı sıra öğretim basamaklarındaki bütün öğrencilerin önerilen “yeni öğretim basamakları” na ilişkin görüşleri alınmalıdır. Temel eğitimdeki öğrencilerin karara katılma hakları yoksa da görüş beyan etme hakları vardır.

Sonuç olarak ; Zorunlu-Kesintisiz Eğitimin Kesintisizi gitmiş Zorunlusu kalmıştır. Gerçi bizde orta ve yükseköğretim kurumlarındaki seçmeli derslerin başına bile zorunlu-seçmeli notu düşme alışkanlığı vardır. İşin Özü ; **ZORUNLU EĞİTİM**; Okulöncesi Eğitim (Anasınıfı)**1+** ,İlköğretim (1.Kadedme) **5+**, İlköğretim (2.Kademe-orta kısım)**4+**, Ortaöğretim (Liseler)**3** yıl olarak öğretim basamaklarından oluşmalıdır. Özetin Özeti**ZORUNLU EĞİTİM 1+5+4+3** şeklinde **13 yıl olmalıdır.**

28 Şubat 2012 Milliyet

<http://blog.milliyet.com.tr/5-4-3-ten-mulhem--4-4-4--ya-da-ikinci-dordun-yeri-ve-onemi/Blog/?BlogNo=351016>